

[Hans Pinstrup.]

Overgreb og Ufred fra Fagforeningsside bringes til Ophør. Kampen er Landbruget paatvunget, og Forsvaret vil fra Landbrugets Side blive ført med al den Styrke, Erhvervet raader over, det kan de Herrer magtsyge Fagforeningsledere være overbevist om.

Eksemplet fra „Marienlund“ paa Fyn, hvorfra en Fagforeningsformand ganske uberegtiget standsede Roeleveringen, viser Magtsygen og den Hensynsløshed, man er indstillet paa at optræde med over for den, der ikke bøjer sig for Fagforeningernes Diktat. Jeg staar her med et tidstypisk Dokument, Det lyder saaledes:

„Sukkerkogeriet „Odense“, den 10. Oktober 1938. Hr. Forpagter V. Buch, Marienlund, Odense. Vi meddeler Dem herved, at Fabrikkens Arbejdere, efter Paabud fra Fagforeningsformanden og i Overensstemmelse med det fra Dansk Arbejdsmands Forbund og De samvirkende Fagforbund modtagne Varsel, ved Ankomsten af Deres første Roelæs nægtede at behandle Roerne og forlod Arbejdet trods vor Paastand om, at Arbejdet med Deres Roer skulde fortsættes.

Vi maa som Følge heraf anmode Dem om at standse Leveringen af Sukkerroer indtil videre.“

Denne Landmand har betalt den overenskomstsmæssige Løn for alt Arbejdet med Sukkerroerne, men nu skal han tvinges til at underskrive Overenskomsten med Landarbejderforbundet for alt Landbrugsarbejde. Det er Fremgangsmaaden, der er planlagt. En for en skulde Landbrugerne med et Pennestrøg fraskrive sig deres Frihed. Mælken fra Skudshale nægtede Undermejeristen at behandle, men alle de andre Leverandørers Mælk behandlede man uden Hensyn til, at heller ikke disse har nogen Overenskomst.

Der er her Tale om, at den ene Part, Fagforeningerne, voldelig angriber den anden Parts Frihed, og at den angrebne, Landbruget, vedtager at væge sig med alle til Raadighed staaende Midler, saadan som de tusinde Repræsentanter for nordjyske Mejerier enstemmigt vedtog det. Det er Kampen om et Princip, om Friheden for den enkelte til i Hus og Gaard uden Fagforeningsledningens Indblanding at ordne sine Forhold og for vore Medhjælpere til frit at afgøre, om de vil staa i Fagforening eller ikke og til frit at vælge deres Arbejds- og Læreplads.

Et Landbrug, der skal dirigeres af Fagforeningerne, vil hurtigt ende med Elendig-

hed baade for Landmændene og for de til Landbruget knyttede Erhverv saavel som Arbejderne. Enten anerkender man Fagforeningernes Ret til at ruinere en Mand, hvis han ikke bøjer sig, eller ogsaa anerkender man ikke denne Ret. Her gælder ikke et „baade-og“, men kun et „enten-eller“, og jeg spørger den højtærede Statsminister og Ordføreren for det radikale Parti: Anerkender man Fagforeningernes Ret hertil?

Jeg beklager overordentligt, at Fagforeningslederne har provokeret en saadan Kamp. I et Land som vort er en Kamp mellem Arbejder og Bonde Taabelighed, og navnlig mellem Landbruget og de Arbejdere og Medhjælpere, der er beskæftigede ved Landbruget, er det taabeligt at kæmpe i Stedet for at arbejde paa samme Linie til Bedring af fælles Kaar. Men vi ser de samme Folk, der klager over Arbejdsforholdene i Landbruget, staa som de skarpeste Modstandere af en Forbedring af Kaarene for Landbrugsproduktionen. Uden Skrupler sætter man snævre organisationsmæssige Interesser over de Folks Interesser, som man foregiver at repræsentere.

Kun magtsyge Fagforeningsledere er Skyld i saadan taabelig Udvikling, og maatte Skudshale-Sagens Forløb belære disse Ledere om, at, paatvunget Kamp for Frihed og Eksistens, vil Forsvaret fra Landbrugets Side blive ført med al den Styrke, Erhvervet raader over. Har det ærede Medlem Hr. Levinsen tænkt sig, at de to Hundrede Tusinde Landbohjem skulde underkaste sig hans Overherredømme, maa det ærede Medlem tænke om igen! Splid og Ufred kan de Herrer fremkalde. Bedre vilde det være, om man indstillede sig paa at bygge Bro mellem Befolkningsgrupperne og samarbejde paa Grundlag af Anerkendelse af Ret til anden Indstilling end den socialistiske. Ellers vil Demokratiets Dage snart være talte, undergravet af Arbejdsløshed og ulige Erhvervsvilkaar. Fra vor Side vil vi af al Magt bekæmpe Fagforeningernes Ret til at ruinere en Mand, der ønsker at staa uden for Organisationerne, og vi betragter en Sikring af Arbejds- og Erhvervsfriheden for hver enkelt Borger som et af de mest paakrævede Lovgivningsspørgsmaal.

Statsministeren oplyste forleden, det staar Sp. 189 i Fortrykket, at der er særdeles let og god Forbindelse mellem Fagforeninger og Fagforbund, Parti og Ministerium. Ingen behøver derfor at være i Tvivl om, hvor Ansvar og Medansvar er placeret.

Saa siger man som Undskyldning: Ja,